

descere dices. Adhuc memoria teneo, quibus argumentis te
ego (qui Arabum aliquos, ut pueri Aesopum triui) ad mitius &
sanius sentiendum perduxī. Referrem eam totam disputationē
huc, nisi ueritus reprehensionem de prolixitate fuisset. Vt ego
non longius præfationi huic immorer, Transire licebit hinc la-
cobe tibi ad operis nostri huius Caput, quod est ad ea, quæ de
finitionibus & discrimine Astronomiæ Astrologiæq; uulgo
traduntur.

De Astronomia, pariter & Astrologia, deq; discrimine, quod
inter uoces has consuetudo induxit. Caput I.

Astronomia, si respicias ad Etymon, nihil fortē dif-
fert ab Astrologia, uok utraq; artem indicat, quæ
rationem & leges syderum exquirat. Vtus tamen
obtinuit, ut nunc Astrologia proprie sit diuinitio
de Astronomia, Et ut Astrologus occupetur cir-
ca effectus, Astronomus circa causas. Hoc modo cum de uocis
bus sit constitutum, nosse oportet, totam eam partem dici debe-
re Astronomicen, quæ de cælestium & perpetuorum corporū,
orbū & luminū diuersitate, natura, situ, radijs, ordine, numero,
ambitu, cursu, longitudine, latitudine, regressu, statione, ortu,
occasu, apparitione, occultatione, declinatione, eccētricitate, &
alijs id genus præterea multis dignisq; liberali ingenio specula-
tionibus pertractat, quorū oīm demonstrationes, quia præcedunt
ratione & uia Geometrica, hoc est immutabiliter, quod ipsum
quidem proprium est scientiæ. Accidit, ut tot apud Chaldaeos,
Aegyptios, Græcos, Latinos, Saracenos inuenerit cultores, scri-
ptoresq;. Cl. Ptolomæus is qui Alexandria uixit ætate Hadria-
ni & Antonini, reliquit opus mole haud ita magnum, sed diuini-
tate longe maximum, in quo Astronomia prosecutus est fuisse,
ac

ac